

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 10. 1. 2022
sp. zn. Zin 193/2021

P. N.
trvale bytem
XY,
XY,
t. č. P.O.BOX 1,
789 53 Mírov

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane N.,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 30. 12. 2021 Vaši žádost o poskytnutí informace sp. zn. Zin 193/2021 (dále jen „projednávaná žádost“), v následujícím znění (přepis písemné žádosti):

„1. Žadatel dle zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb. (dále jen INFZ) požaduje přímé poskytnutí následujících informací ve smyslu ustanovení § 6/2 INFZ:

2. Poskytnutí výtisku či kopie právních vět judikátu TR NS 47/2008 – T 1107 (4 Tdo 1401/2007, komentář k Tr. Ř. JUDr. Šámal a spol., § 40) spolu s uvedením, kde byl judikát publikován (co je povinnému známo, je zřejmé, že kontrolu a informace o všech privátních sbírkách rozhodnutí nelze vyžadovat).

Jde v 1. právní větě o důležité důvody pro zproštění ustanoveného zástupce uvedené v ust. § 19 a § 20 AZ. (ve věci jde o to, že judikát v Codexis neobsahuje právní věty, ergo chci navrhnout opravu, ergo shromažďuji podklady)“

K projednávané žádosti povinný subjekt sděluje, že rozhodnutí sp. zn. 4 Tdo 1401/2007 nebylo nikdy publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu (tedy v „oficiální“ sbírce Nejvyššího soudu, kde se o publikaci rozhoduje na jednání příslušného kolegia Nejvyššího soudu; dále také jako „Sbírka“). Pod označením TR NS 47/2008 – T 1107 bylo rozhodnutí sp. zn. 4 Tdo 1401/2007 publikováno v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu, č. 47/2008.

V souladu s obsahem žádosti povinný subjekt další případná místa publikace uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu nevyhledával, ostatně tento požadavek by s vysokou pravděpodobností byl odmítnut (viz podrobně dále).

Povinný subjekt opětovně oceňuje uvedení místa citace judikátu (konkrétního ustanovení) v uvedeném komentáři přímo v textu žádosti. Právě díky tomu takto mohl i zpětně zkontrolovat (porovnáním s citací v komentáři), že se skutečně jedná o zájmová rozhodnutí. Předmětný judikát byl publikovaný s následujícími právními větami: „1. Důležitými důvody, které ve smyslu § 40 TrŘ opodstatňují rozhodnutí o zproštění ustanoveného obhájce jeho

povinnosti obhajovat obviněného, jsou především důvody uvedené v ustanoveních § 19 a § 20 AZ. Je však na úvaze předsedy senátu (soudce), aby učinil závěr, zda důvody obsažené v žádosti ustanoveného obhájce o zproštění povinnosti obhajování naplňují předpoklady pro takové rozhodnutí.

Jestliže obviněný, u něhož je dán důvod nutné obhajoby, neposkytuje potřebnou součinnost ustanovenému obhájci, z povahy věci vyplývá, že tato skutečnost sama o sobě nezakládá důvod pro zproštění obhájce jeho povinnosti obhajování, neboť takový postup by byl v rozporu jak se samotným smyslem nutné obhajoby, tak s oprávněním obviněného zvolit si způsob své obhajoby.

2. Žádost obžalovaného, aby se konalo hlavní líčení v jeho nepřítomnosti (§ 202 odst. 5 TrŘ), musí učinit obžalovaný osobně, a to jakýmkoliv podáním (např. písemně, e-mailovou zprávou), o kterém nejsou pochybnosti, že jde o projev obžalovaného, a z něhož je zřetelná vůle obžalovaného neúčastnit se hlavního líčení (srov. rozhodnutí pod č. 16/1998 Sb. rozh. tr.). Ze zákona nevyplývá, že by obžalovaný mohl účinně podat takovou žádost pouze ústně do protokolu u soudu.“

Pro úplnost a pro případné další žádosti povinný subjekt dodává, že setrvává na názoru vyjádřeném už v rámci předchozích řízení sp. zn. Zin 125/2021, Zin 194/2020, Zin 163/2020, Zin 157/2020, Zin 92/2020, Zin 128/2019, Zin 117/2019 a Zin 110/2019, že Nejvyšší soud oficiálně neeviduje publikaci svých rozhodnutí v různých soukromých sbírkách judikatury, v rozličných odborných právnických časopisech či v rámci právních informačních systémů, které provozují soukromé osoby. Je nutné si uvědomit, že k publikaci soudního rozhodnutí (v konkrétní soukromé sbírce, časopisu či v právní informačním systému nebo na webu) není nutný souhlas ze strany daného soudu, stačí dodržení obecných citačních pravidel a zákonné úrovně standardu ochrany soukromí a osobních údajů dotčených osob.

Nejvyšší soud proto nemá a nemůže mít úplný přehled o tom, v jakých sbírkách byla ta která rozhodnutí publikována. Je významný rozdíl, zda žadatelé na základě sbírkového označení judikátu žádají po Nejvyšším soudu pouhé „ztotožnění“ konkrétního rozhodnutí, které Nejvyšší soud v minulosti vydal (v takovém případě se pro povinný subjekt jedná o existující informaci a není důvod nesdělit spisovou značku daného rozhodnutí), od situace, kdy naopak po povinném subjektu požadují aktivní vyhledávání místa (případně míst) publikace konkrétního rozhodnutí Nejvyššího soudu. V tomto případě se již jedná o vytváření nové, dosud neexistující, informace, kterou by musel povinný subjekt vytvořit čistě pro účely vyřízení žádosti o informaci. Zároveň by takové vytváření nové informace znamenalo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěž a nemožnost ověřit si, zda je informace skutečně úplná.

Jelikož jste v rámci projednávání žádosti požadoval pouze informaci, zda a případně s jakým označením byla uvedená rozhodnutí publikována ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, tato výše popsaná situace nenastala, není tedy důvodu pro odmítní žádosti. Povinný subjekt výše citované upozornění znovu přiložil jen pro Vaše možné další žádosti, aby byl postup povinného subjektu v takových modelových případech co nejvíce předvídatelný.

Povinný subjekt dodává, že informace o publikaci rozhodnutí ve Sbírce je veřejně dostupná mj. přímo při vyhledání daného rozhodnutí na webu Nejvyššího soudu.

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK

vedoucí oddělení styku s veřejností

Elektronická verze Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu je aktuálně veřejně dostupná přes odkaz přímo na webu Nejvyššího soudu, viz informace z tiskové zprávy:

„Od 1. ledna 2022 Nejvyšší soud ukončil, jak ostatně dlouhodobě avizoval, publikaci Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen Sbírka) v podobě tištěných sešitů. K zajištění své povinnosti, vyplývající ze zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, Nejvyšší soud následně uvedl pod svojí vlastní správou do provozu elektronickou verzi, kde bude i nadále zveřejňovat nejdůležitější soudní rozhodnutí schválená oběma svými kolegií k publikaci ve Sbírce (<https://sbirka.nsoud.cz/>). Zásadní rozdíl oproti elektronické verzi doposud provozované externím subjektem lze spatřovat ve značném rozšíření vyhledávacího formuláře, a tedy i větší přehlednosti ve zveřejněných zásadních rozhodnutích. Nejvyšší soud postupně zpřístupní a doplní stávající databázi i o dostupná rozhodnutí zařazená do Sbírky před rokem 1992. Přechodem elektronické Sbírky plně do správy Nejvyššího soudu dochází i ke zjednodušení a zrychlení procesu publikace textů rozhodnutí.“

Povinný subjekt si je plně vědom, že máte v současné době omezený přístup k informačním nástrojům, tuto informaci nicméně přikládá z důvodu, že zjištění skutečnosti, zda bylo konkrétní rozhodnutí publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek (jakož i vyhledávání mezi těmito „sbírkovými“ rozhodnutími), lze ověřit i bez interních nástrojů povinného subjektu. Tuto informaci dodává povinný subjekt i kvůli ustanovení § 5 odst. 3 informačního zákona, které povinným subjektům ukládá povinnost zveřejňovat poskytnuté informace, aby tato odpověď mohla sloužit třetím osobám (žadatelům), jako návod pro řešení obdobné situace.

Kopii předmětného judikátu (sbírkového rozhodnutí) poskytuje povinný subjekt rovněž v příloze tohoto sdělení.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti můžete podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení o poskytnutí informace vedl v prvním stupni.

S pozdravem

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Příloha (tištěná): rozhodnutí T 1107